

τωτέρω ἐκ λογχευμένης πληγῆς ἔρρεεν ὡσαύτως αἷμα ἐπὶ τῆς λευκῆς ταινίας, ἥτις ἔδενε τὴν ὀσφύν. Οἱ δύο φανοὶ τοῦ θόλου ἦσαν ἀνημμένοι καὶ ἐνίστε εἰς τὸ ἠλιακὸν εὐὸς αἰ ὑπολάμψεις των ἐφαίνοντο ἐξαφανιζόμεναι.

Κάτωθεν ἐπὶ τῆς πλινθίνης βάσεως εἰς τὸ ἄκρον τοῦ σταυροῦ, δύο φυλλάδες καμελιῶν ὠρθοῦντο ἐντὸς μικρῶν ἐρυθρῶν ἀγγείων καὶ ἐφθινον. Ἰσχυρότερος καὶ πρασινοειδέστερος κισσὸς ἀνήρχετο καὶ περιέσφιγγε τὸ ξύλον τοῦ σταυροῦ.

B'

Ἐνιαὶ τῶν γυναικῶν ἐκείνων ἤρξαντο προσευχόμεναι βαῖξ τῆ φωνῆ, ἀνυψοῦσαι πρὸς τὸν Χριστὸν τοὺς δακρυβρέκτους ὀφθαλμούς των, καὶ ἕτεραι νεώτεραι συνηθροίσθησαν περὶ τὸ σταυροῦ, περιπλεγόνη ἔχουσαι τοὺς βραχίονας καὶ προσβλέπουσαι αὐτὸν σιωπηρῶς. Μία ἐξ αὐτῶν ἐχασμήθη καὶ ἐστέναξεν ἐπὶ μακρὸν ἀνιώσα. Ἐν ᾧ αἱ ἕτεραι αἰτίνες ἐψιθύριζον τὰς προσευχὰς των ἐστρέφοντο.

— Γιά κυττάζατε, εἶπεν αὐτὴ ἐκπληκτος, καὶ διὰ νὰ εἶπη τι, ἔκαμε τάξιμο καὶ δὲν τοῦ ἔφερον οὔτε μιὰ λαμπάδα.

— Ἀλήθεια, εἶπεν ἡ γηραιότερα, ἔτσι ὅμως συνειθίζου. Θὰ τοῦ τὸ εἰπῶ, ἐγὼ πρὸς τὸν εἶδα τὴν ὥρα τοῦ ἡγενηθῆ.

Καὶ ἡ ἑμὰς τῶν γυναικῶν ἀπῆλθεν.

Ἡ γραῖα προέβαινε, ἀφηγομένη τὸ πρᾶγμα εἰς ἅπαντας. Ἄλλως τε πανταχοῦ ἐλάλουν περὶ τοῦ ταξίματος. Οἱ διαβάται ἐσταμάτων καὶ ἠρώτων τοὺς κατοίκους τοῦ δρομίσκου.

— Ἐνας νέος ἔκαμε τάξιμο εἰς τὸν σταυρωμένον.

— Ἐξέχασε τὴν λαμπάδα, διέκοπτε πάντοτε ἡ γραῖα, καὶ τώρα θὰ πάγω νὰ τοῦ τὸ πῶ.

Εἰσῆλθεν εἰς τὸ βαφεῖον καὶ ἀνέκραξε :

— Καὶ πῶς δά, Βίκτωρ, ἔκαμες τάξιμο καὶ ἐξέχασες τὴν λαμπάδα ;

— Ἀχ ! Ἰησοῦ Χριστέ μου ! ἀνέκραξεν ὁ Βίκτωρ, ἐρχόμενος εἰς αὐτὴν εἰς τὸν ὀπισθόδομον τοῦ ἐργαστηρίου. Ἐχεις δίκαιον, καὶ πόσαις χρειάζονται ;

— Δώδεκα, αὐτὴ εἶπεν ἡ συνήθεια.

— Καὶ ἐσυλλογίσθη καὶ τῆς τρεῖς λειτουργίαις ; Κάμε τὰ πρᾶγματα σωστά, παιδί μου μὴ τὸν κάμης καὶ θυμώση, τὸν σταυρωμένον μας.

— Ἐχεις δίκαιον, ἀπεκρίθη ὁ Βίκτωρ, νὰ πλύνω τὰ χεῖρα μου καὶ πηγαίνω διὰ τῆς λαμπάδας.

Ἡ γραῖα κατῆλθεν ἡρέμα τὰς δύο βαθμίδας τοῦ ἐργαστηρίου, στηριζομένη διὰ τῆς χειρὸς ἐπὶ τῆς θύρας καὶ λέγουσα :

— Δὲν πειράζει, παιδί μου. Ὁ Κύριος θὰ σοῦ δώσῃ τὴν υἰεαί σου.

Ὁ Βίκτωρ ἐνίψε τὰς χεῖρας καὶ ἐξῆλθε. Καθ' ὅλον τὸν δρόμον δὲν ἐτόλμα νὰ ἐγεῖρη τοὺς ὀφθαλμούς, μονοουκ αἰσχυνηλός. Ἡ θάνατο τὸν σκοπὸν ἅπαντων μακρῶν καὶ ἐπιμόνων βλεμμάτων, ἄτινα τὸν ἠνόχλων εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ διαθήματος του.

Κατὰ τὴν διάβασίν του οἱ ἀνθρώποι ἠθορίζοντο, συνωμίλου χαμηλοφώνως καὶ ἐνί-

στε μάλιστα τὸν ἠρώτων. Ὑπορινίζουσα φωνὴ τῶ εἶπε :

— Κύρ Βίκτωρ, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, εἰρήνη εἰς σέ. Ἡ Παναγία νὰ σέ βοηθῇ.

Ἐκεῖνος ἐθεώρησε λάθρα ἦτο ἡ τυφλὴ Μαριάννα, ἥτις ἔτεινε ἡδὴ τὴν χειρὰ της εἰς τοὺς διαβάτας, ἀφ' οὔτου ἦτο παῖς ἔτι καὶ ἐξήρχετο μετὰ τοῦ πατρός του. Εἶχεν αὐτὴ ἀκούση τινὰ λέγοντα :

— Νὰ ὁ Βίκτωρ, ὁ βαφεάς ποῦ περνᾷ.

Οὐδ' ἐσυλλογίσθη κἄν νὰ τὴν ἐλεήσῃ.

Ὡστε ἡ τυφλὴ ἐγνώρισεν ὡσαύτως τὸ τάξιμον καὶ ἅπαντες λοιπὸν τὸ ἐγίνωσκον. Τῷ ἐφάνη ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ἁγίας Δικατερίνης Σπίνας Κορώνας, ὅτι ἅπαντες ἐπίσης τὸν ἐγνώριζον, οἱ νέοι ἐμποροῦπάλληλοι, οἱ ἐργάται ἀργυρωμάτων καὶ ἐλεφαντουργοὶ σκιρτῶντες ὑπὸ τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῶν ἐργαστηρίων. Τότε, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ βαφεῖον μὲ τὸ δέμα τῶν λαμπάδων ὑπὸ μαλῆς, ἔλαβε τὴν ὁδὸν Βίκο Ἀστουτή, τὴν ἀνῆλθεν, ἐστρεφεν εἰς τὴν Βίκο Σεμπρεβίτα καὶ παραχρῆμα εὐρέθη ἀντιμέτωπος τοῦ Χριστοῦ, εἰς δὲν ἔληγεν ὁ δρομίσκος. Τὸ βαφεῖον ἦτο ἐκεῖ, εἰς ἀπόστασιν βημάτων τινῶν, καὶ εἶτα ὁ δρομίσκος ἐπλατύνετο, ἀνήρχετο καὶ ἐσχημάτιζε καμπύλην.

Οὐδεὶς παρέσχε προσοχὴν εἰς αὐτόν, διότι ἤρχετο ἐκ τοῦ κάτω μέρους τῆς ὁδοῦ, ἐγγὺς τοῦ τοίχου· ἀλλ' αἰφνιδίως πρᾶγμα τι ἤγγισεν ἐλαφρῶς τὸ πρόσωπόν του, τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὸν ὦμον καὶ ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας του. Ἐθεώρησε χαμαί ἦτο ῥόδον τοῦ Μαίου. Ἐθεώρησε πρὸς τὰ ἔνω. Ἐπὶ τοῦ φαιού τοίχου μόνον μικρὰ παραθυρα, οἰκίας ἀκοιλάστου βίου, κεκλεισμένα ὑπὸ πρασίνων παραθυροφύλλων ὑπῆρχον. Διὰ τοῦ κενοῦ τῶν ἐλασμάτων τῶν παραθυροφύλλων, δύο, εἶτα τρία φύλλα ῥόδου ἔπεσαν ἀκόμη ἡρέμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, εἶτα οὐδὲν πλέον.

Ὁ Βίκτωρ Ἀμάντης ἔστη ἀκίνητος σύννονος. Ἐθεώρησε περὶ αὐτοῦ. Ἄπαντες ἐνησυχολοῦντο εἰς τὰς ἐργασίας των. Γαληνία σιγῇ ἐπεκράτει ἀπὸ τοῦ ἐνός μέχρι τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς ὁδοῦ. Ὁ ὑπερμεγέθης Χριστὸς ὠρθοῦτο πρὸ τοῦ ἀστράπτοντος ἡλίου.

Ὁ Βίκτωρ Ἀμάντης, χωρὶς νὰ ἐγεῖρη τὴν κεφαλὴν, ἔριψε ταχύ βλέμμα εἰς τὰ ἄφωνα παραθυρα, εἶτα ἐκυψεν, ἔλαβε τὸ ῥόδον ἀπὸ τοῦ στελέχους, τὸ ἔκρυψεν ὅσον ἡδυνήθη μετὰ τοῦ βραχιόνος του καὶ τοῦ δέματος τῶν λαμπάδων καὶ ἐξηφανίσθη.

[Ἐπεται συνέχεια.]

Γ6.

Ο ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΣ ΒΟΝΕ

Μυθιστορία ΕΚΤΩΡΟΣ ΜΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

[Συνέχεια]

Κόρη χωρικοῦ, ἀλλ' ἐκπαιδευθεῖσα δωρεὰν εἰς σχολεῖον καλογορχιδῶν ἔνθα μία της θεῖα ἦτο καλογορχία, ἐνεφερήθη ἰδεῶν μεγὰ-

λων καὶ φιλοδόξων ἃς ὁ γάμος μόνος ἠδύνατο νὰ ἐπραγματοποιεῖ. θὰ ἐζῆ ἐν τῇ πόλει, θὰ ἐσύχναζεν εἰς τὴν κοινωνίαν θὰ ἐδέχετο ἐπισκέψεις, θὰ ὠμίλου περι τῶν ἐσθήτων της καὶ τῶν ἐπιτυχιῶν της.

Ἀπὸ τοῦ δεκάτου ὁγδοῦ μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου τῆς ἡλικίας της ἔτους ὅτε ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν, ἐζῆ δι' αὐτῶν τῶν ὀνείρων.

Τὸ μέρος καὶ τὰ πρόσωπα ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἐζῆ δὲν ἦσαν τῇ ἀληθείᾳ πρόσφορα πρὸς πραγματοποιήσιν τῶν ὀνείρων της, ἀλλ' αὐτὴ οὐδὲν προσεῖχεν εἰς ταῦτα πάντα.

Ἀφυπνιζομένη τὸ πρῶτ' ἀργά, ἅμα τῇ ἐξεγέρσει της ἐκαλλωπίζετο, καὶ ἔμενε εἰς τὸν θάλαμόν της τὸν ὁποῖον, μὲ τὸ τίποτε σχεδόν, εἶχε καλλωπίσει καὶ τῷ εἶχε προσδώσει ὄψιν ἀριστοκρατικὴν ! Ἐκεῖ μὲ τὰ παραπετάσματα κλειστά τὸ θέρος, παρὰ τὴν ἐστὶν τὸν χειμῶνα ἀνεγίνωσκε τὰ ὀλίγα βιβλία, ἐξ ὧν ἀπετελεῖτο ἡ βιβλιοθήκη της καὶ κατὰ καιροῦς, ὅσαςκις ἠδύνατο νὰ τὸ προμηθεύηται, μυθιστόρημά τι καινοφανές ἢ περιοδικὸν τοῦ συρμού εἰς ὃ ἦτο συνδρομήτρια καὶ τοῦ ὁποίου ἀπεστήθιζε τὰ περιεχόμενα. Ὅτε ἐκουράζετο ἀναγινώσκουσα, ἔγραφεν ἀτελευτήτους ἐπιστολάς πρὸς δύο ἢ τρεῖς φίλας της παλαιὰς τοῦ ἐκπαιδευτηρίου, αἰτίνες ὡς αὐτὴ ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξωτερικεύσῃ τὰς ἐλπίδας των.

Ὅσαςκις συγκατένευε νὰ ἐξέλθῃ τοῦ θαλάμου τούτου ὅπως ὑπάγη καὶ ἴδῃ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα της ἐργαζομένους εἰς τοὺς ἀγρούς των, ἢ ἐπαναφέροντας τοὺς σίτους των, ἐφόρει χειρόκτιτα μέχρις ἀγκύλων, πυκνὸν πέπλον καὶ ἐκράτει ἐρυθρὸν ἀλεξήλιον τρομάζον τὰς βοῦς. Μεθ' ὅλα ταῦτα ἦτο κόρη καλὴ ἐν τούτοις, φιλόστοργος πρὸς τοὺς γονεῖς της πλὴν σταθερὰ ἐν ταῖς ἀριστοκρατικαῖς της ἰδέαις εἰς σημεῖον τοιοῦτο, ὥστε ἀπέκρουσε τρεῖς ἢ τέσσαρας προνομίουχους δι' αὐτὴν γαμούς.

Πῶς νὰ ἐγένετο ἡ σύζυγος χωρικοῦ, ὅσα πλούσιος ἐκείνος καὶ ἂν ἦτο, πῶς ἦτο δυνατόν αὐτὴ νὰ διήρχετο τὸν βίον της εἰς τοὺς ἀγρούς ἢ ἐν τινι χωρίῳ ;

Ἐπρεπε νὰ ζῆσῃ εἰς μεγαλόπολιν, ἢ ἐστὼ καὶ ἐν μικρᾷ ἐπαρχίᾳ, διότι ἐχάλινα γώγει τοὺς φιλοδόξους πόθους της καὶ δὲν ἀπῆται ποσῶς τὰ ἀδύνατα : εἰς Βορδῶ ἢ εἰς Τολώσῃν.

Ὅτε ὁ ὑπολοχαγὸς Δραπιεῖ ἦλθε νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ ὑποστατικόν, ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν τῇ ἔκαμε καὶ τόσην ἐντύπωσιν, εἰς ὑπολοχαγός ! Ἀλλ' ὅτε ἐδείχθη περιποιητικὸς καὶ εὐγενὴς τοὺς τρόπους πρὸς αὐτὴν, ὁ ἀπλοῦς ὑπολοχαγὸς κατέστη σύζυγος, ὑποφερτὸς ἐν τῷ παρόντι, ζηλευτὸς διὰ τὸ μέλλον : σύζυγος συνταγματάρχου αὐτῆ, στρατηγοῦ ! Μετέβαλε γνώμην καὶ ὁ γάμος ἐτελέσθη.

— Θὰ ἔχωμεν αἰθουσαν.
— Πᾶν ὅ,τι ἀγαπᾷς.
— Θὰ δεχώμεθα.
— Πᾶν ὅ,τι ἀγαπᾷς.
— Θὰ προμηθευθῶμεν ἐπιπλα ἀπὸ τοῦ Μπωβέ.
— Καὶ ἐπιπλα ἀπὸ τοῦ Μπωβέ.

Ἦτο ζήτημα ἡ διοργάνωσις αὐτῆ τῆς αἰθούσης. Ὁ σύζυγος μὲ τὰ χρέη του μόνον εὐρέθη κατὰ τὴν ἐπαύριον τοῦ γάμου ἀντὶ τῆς ἐκ τριάκοντα χιλιάδων φράγκων προικὸς ἣν ἐμελλε ν' ἀποφέρει, ἡ σύζυγος μόνον κεφάλαιον εἶχε χίλια ὀκτακόσια φράγκα ἅτινα οἱ γονεῖς τῆς, μετὰ πολλοὺς ἰσθῶτας, ἠδυνήθησαν νὰ τῇ παράσχωσι. Ἦως εἰ αὐτῶν, νὰ ἐπιπλώσωσι μίαν αἰθουσαν, ὑπότε τόσαι ἄλλαι ἐπέιγρουσαι ἀνάγκαι ὑπῆρχον! Ἐν τούτοις ἐκείνη ἐπέτυχε τὸν σκοπὸν τῆς. Ἐν τῇ περιόδῳ τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος ὁ σύζυγος οὐδὲν ἠδύνατο νὰ τῇ ἀπεποιετο, καὶ ἄλλως τε, ἀνέθετεν ἀκόμη τὰς ἐλπίδας του ἐπὶ προικὸς. Ἀφ' ἑτέρου, τόσον ὀλίγον ἀπαιτητικὴ ἦτο ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ, ὥστε οὐδὲν ἄλλο ἐζήτει: τὴν αἰθουσαν τῆς, τὴν αἰθουσαν τῆς καὶ μόνην.

Τὴν εἶχεν ἐπὶ τέλους, ἦκιστα πολυτελεῆ, στενόχωρον ἰδίως, μὲ μικρὰ πενιχρὰ ἐπιπλα καὶ παντοειδῆ ἀπομιμήσεις: εἰς καναπές ἐκειτο ἀπέναντι τῆς ἐστίας, δύο ἀνάκλιτρα καθίσματα τινα ἄλλοκότων σχημάτων, μία γωνία. Ὁ μέγιστος τῶν πόθων τῆς ἦτο ἐν κλειδοκύμβαλον, ἀλλ' ἀδυνατοῦσα ν' ἀγοράσῃ εἶχεν ἐνοικιάσει τοιοῦτο καὶ, ἂν αἰφωναί του ἦσαν κατὰ τι ἠλλοιωμένοι, τὸ ἐξωτερικόν του ὅμως ἐνεποιεῖ ὠραία ἐντύπωσιν.

Ἀφοῦ τὰ πάντα ἦσαν πλέον ἑτοιμα, ἔκαμε τὰς ἐπισκέψεις τῆς καὶ φυσικῶ τῷ λόγῳ τῇ ἀνταπέδωκαν αὐτάς.

Ὅποια ὑπῆρξεν ἡ χαρὰ τῆς ὅτε εἶδε συνθηροισμένας παρ' αὐτῇ τὴν βραωνίδα Λαοντάν καὶ τὴν κυρίαν Μωπέκ, τὴν κυρίαν ἐπάρχου, καθημένας τὴν μίαν παρὰ τὴν ἄλλην ἐπὶ τοῦ καναπέ, τὴν κόμησσαν Λά Ζενεβραί, τὴν κυρίαν Κόλλα, ὀλόκληρον τέλος τὴν Φεγιαδὴν ὑπῆρχεν ἑλλειψίς καθισμάτων.

Ὅποιος θρίαμβος διὰ τὴν χωρικὴν!

Ἦτο ἴση πρὸς τὰς γυναῖκας ἐκείνας.

Οὐδέποτε ἠγάπησε τόσον τρυφερῶς τὸν σύζυγόν τῆς ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ μετὰ πάθους τὸν περιεπτύχθη ὅτε ἀπέμειναν μόναι. Δὲν ἐγνώριζε καὶ αὐτὴ πῶς νὰ τῷ ἐκφράσῃ τὴν ἐγνωμοσύνην τῆς!

Τὶ ἐσημαινεν ἂν ὁ καιτὸν τῶν νεονύμφων περιελάμβανε κλίνην σιδερᾶν καὶ δύο καθίσματα μόνον, τὸ δὲ ἐστιατόριον ξυλίνην τράπεζαν χωλὴν εἶχε τὴν αἰθουσαν τῆς κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐδέχετο.

Ἄλλ' ἐκάστην τετάρτην ἀπὸ τὰς ἐπομένους δὲν συνηροίζοντο ἐκεῖ, καὶ τοῦ λοιποῦ, ὄχι πλέον καθισμάτων, ἀλλ' ἐπισκεπτῶν καὶ ἐπισκεπτριῶν ὑπῆρχεν ἑλλειψίς.

Εἰς μάτην περιέμενον ἀπὸ τὰς τρεῖς μέχρι τῶν ἑπτὰ, κανεῖς δὲν ἤρχετο.

Εἶχον ἀνταποδώσει εἰς τὴν σύζυγον τοῦ ὑπολοχαγοῦ τὴν ἐπίσκεψίν τῆς ὡς νύμφης, ἀλλὰ τί νὰ ἐπήγαινον κατόπιν νὰ ἔκαμνον παρ' αὐτῇ; Ἡ βαρωνὶς Λαοντάν ἐτῆρει τὴν θέσιν τῆς, ἡ κυρία ἐπάρχου εἶχε πολλὰς ἄλλας ἐπισκέψεις νὰ κάμῃ ἀπαραιτήτους διὰ τὴν πορείαν τῆς διοικήσεως.

Κατ' ἀρχάς, πᾶσαν τετάρτην, ὁ Δραπιεῖ ἐμενε παρ' αὐτῇ, ἀλλ' ὅτε εἶδεν ὅτι δὲν ἤρχοντο ἢ μάλλον ὅτι κανεῖς δὲν ἤρχετο, ἐτράπη πρὸς τὸ καφενεῖον ὅπου ἐπέρνα τὸν καιρὸν του παίζων βεζικ ἢ δόμινον, καὶ λίαν

ἐπωφελῶς μάλιστα, διότι ἦτο ἀήτητος εἰς τὰ δύο αὐτὰ παιγνίδια.

Τότε περιέμενε μόνη δίχως ν' ἀποθαρρυνθῇ, μετ' ἀνεκτικῆς ὑπομονῆς ἣτις ἀπετέλει τὸ κύριον συστατικόν τοῦ πρᾶξου τῆς καὶ ἐστερημένου τραχύτητος καὶ μεμφιμεριῶν χαρακτήρος: μὲ τὸν χρόνον θὰ ἐπετύγχανε.

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, ἐτακτοποιεῖ τὴν αἰθουσαν τῆς ὅσῳ πλέον φιλοκάλως ἠδύνατο, εἴτα ἐνεδύετο διὰ νὰ εἴναι ἑτοιμος νὰ ἐγκαθιδρυθῇ εἰς τὸ ἀνάκλιτρόν τῆς εἰς τὰς τρεῖς.

Τότε ἀνέμενε, τὸ οὖς ἔχουσα τεταμένον, ἀκρωμένη τοὺς κρότους τῆς κλίμακος ἀνέβαινον, δι' αὐτὴν ἀναμφιβόλως ὄχι: ἀργότερον ἴσως.

Καὶ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἔρριπτε βλέμμα μελαγχολικὸν ἐπὶ τῶν ἀνθέων τῶν τοπθετημένων ἐφ' ὄλων τῶν δοχείων, φοβουμένη μὴ κανεῖς δὲν τὰ ἐβλεπε. Τόσους κόπους καὶ μόχθους τῇ ἐστοίχιζον τὰ ἄνθη αὐτά. Διότι ἀδυνατοῦσα νὰ τ' ἀγοράσῃ ὅπως ὄλοι ἀπὸ τὰς ἀνθοπώλιδας, τὰ συνέλεγεν ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς τρίτης ἢ ἰδία, ἐκ τῶν λειμώνων καὶ τῶν ἀγρῶν. Τὸ ἔρῃ ἦσαν ἄφθονα, ἀλλὰ τὸ θέρος ὀλιγώστευον καὶ τὸν χειμῶνα καθίσταντο ἔτι σπανιώτερα. Ἄλλ' οὐδὲν τὴν ἀνεχαιτίζε τοῦ νὰ τρέχῃ καὶ τ' ἀναζητῇ δὲν ἔκαμνε πρὸς τοῦτο ἢ ὀλίγον δρόμον περισσότερον. Καὶ πρὸς τὸ ἐσπέρας οἱ γείτονες τὴν ἐβλεπον ἐπανερχομένην μὲ ὀγκώδη δέσμη ἀνθέων ἢ πρασίνων κλάδων, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἐποχὴν.

I

Πλέον ἢ ἀπαξ εἶχε καθ' ἑαυτὴν σκεφθῆ ἂν ὁ Βονέ θὰ ἐνεθυμῆτο ἄρα τὴν ἡμέραν καθ' ἣν τῷ εἶπεν ὅτι δέχεται, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐτόλμα νὰ δώσῃ πίστιν εἰς τὸ προαίσθημα τὸ λέγον αὐτῇ ἐνδομύχως ὅτι θὰ ἤρχετο. Τόσakis τὰ προαισθήματά τῆς τὴν εἶχον ἐξαπατήσει. Τόσakis ἀνέμενεν ἐπισκέψεις περὶ ὧν ἦτο βεβία καὶ αἰτίνες ἐν τούτοις οὐδέποτε ἤλθον.

Τῇ ἀληθείᾳ, ὁ σύζυγός τῆς καὶ ὁ Βονέ ὑπῆρξαν ἐν τῇ σχολῇ συμμαθηταὶ καὶ δεσμοὶ οἰκειότητος τοὺς συνέδεον ἐκείθεν, ἀλλὰ καὶ ὁ Σολέ ὑπῆρξε συμμαθητὴς τοῦ ἀνδρός τῆς, καὶ ἐν τούτοις ἐμετροῦντο ἐπὶ τῶν δακτύλων αἱ φοραὶ καθ' ἃς ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν.

Πολλάκις εἶχεν ἀκούσει τὸν σύζυγόν τῆς νὰ ἐπαινῇ τὸν Βονέ, ὅσον οὐδένα ἄλλον, διὰ τὴν εὐφυΐαν του, τὴν εὐθύτητά του, τὴν ὑπερηφάνειάν του ὡς καὶ τὴν κακὴν τύχην ἣτις τὸν κατέτρεχε: ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ ἔχη τοιαῦτα προσόντα δὲν ἐσημαινεν ὅτι ἠδύνατο νὰ ἦτο ἀκριθὴς καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς διατυπώσεις. Καὶ τοιαῦτα περὶ τοῦ Βονέ κατὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν ἀπησχόλουν τὸ πνεῦμά τῆς.

Ὅτε ἤκουσε βῆμα διστάζον ἐπὶ τῆς κλίμακος, τὸν βηματισμὸν ἀνθρώπου τὸ πρῶτον ἐρχομένου εἰς τινα οἰκίαν, δὲν εἰδίσασε ποσῶς: ἐκεῖνος εἶνε! Ἐντεῦθεν ἡ ὑπόδοχή τῆς ἦν εἰδόμεν.

Ἐπῆλθε στιγμὴ σιγῆς ὅτε ὁ Βονέ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρον τὸ ὅποιον ἐκείνη

τῷ εἶχε πλησίον τῆς ὑποδείξει, διότι μὴ συμμετέχων τῆς χαρᾶς ἦν ἐκείνη εἶχεν ἐπιδείξει δὲν ἐτόλμα νὰ εἶπῃ τι φοβούμενος μὴ τῷ διαφύγῃ τι ἄτοπον. Ἡ πρῶτος καὶ μελαγχολικὴ αὐτῇ γυνὴ εἰς ἣν τόσον ἀποτόμως ὁ σύζυγός τῆς εἶχε προσενηχθῆ ἐνώπιόν του, τῷ ἐνέπνεε συμπάθειαν καὶ δὲν ἤθελε νὰ τὴν ἐλύπει. Ἡ ὑχαριστήθη τόσον βλεπούσα αὐτόν, διότι ἀνάμφιβόλως ὑπῆρξε συμμαθητὴς τοῦ ἀνδρός τῆς, καὶ τοῦτο ἀπεκαλύπτει πρὸ αὐτοῦ συζυγικὴν ἀγάπην ἣτις τὸν συνεχίει: τόσον τραχὺς ἐκείνος, τόσον αὐτὴ τρυφερά! τὴν πτωχὴν γυναῖκα!

Ἄλλὰ πρὸς μεγάλην του ἐκπληξιν, δὲν ἐγένετο περὶ Δραπιεῖ λόγος, ὡς τὸ ὑπέθετεν, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ.

— Πῶς εὐρίσκατε τὴν Φεγιαδὴν;

Ἡ ἐρώτησις ἦτο ἐπιβάλλουσα: διὰ τὸν Βονέ ἦτο τόσῳ μάλλον σημαντικὴ καθόσον τὸν ἤγε φυσικῶς πρὸς τὴν κυρίαν Βοσμορῶ καὶ τὰς θυγατέρας τῆς. Δὲν εἶχεν ἢ ν' ἀφήσῃ νὰ ἔλθῃ μόνη τῆς ἡ ἑμιλία.

Ἄλλ' ἐδέησε νὰ περιμένῃ ἐπὶ μακρόν, διότι ἡ κυρία Δραπιεῖ ὄχι μόνον διὰ τὴν δόξαν τοῦ νὰ ἔχῃ ἐπισκέπτῃν τινα ἐν τῇ αἰθούσῃ τις ἐπέμενε τόσον εἰς τὴν ἡμέραν τῆς δεξιώσεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν τέρψιν τῆς συνδιαλέξεως.

Ἡ θυγάτηρ αὐτῆ τῶν χωρικῶν δὲν ἀπόλεσεν εἰς μάτην τὸν ἐν τῷ ἐκπαιδευτηρίῳ τῶν καλογραϊῶν χρόνον τῆς.

[Ἔπεται συνέχεια].

Κ.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

- κ. Ἀστ. Χ. λοχ. Ἀργυστόλιον. Ἐγράψαμεν.—κ. Ν. Β. Κέρκυρα ν. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 2 συνδρομῶν. Ἐυχαριστοῦμεν.—κ. Π. Κ. Φιλιππῶν. Ἀπεστάλη.—κκ. Ι. Β. καὶ Α. Π. Περραιῶ, Α. Ἰω., Π. Α. καὶ Α. Μ. Τριπόλιον, Γ. Σ. καὶ Ἰω. Ρ. Μύλου. Συνδρομαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν. Βιβλία ἀπεστάλησαν.—κ. Γ. Ἀν. Περραιῶ. Ἐλήφθη ἀντίτιμον 5 νέων συνδρομητῶν, ὧν ἀπεστάλησαν τὰ φύλλα. Ἐυχαριστοῦμεν θερμῶς.—κυρία Ἐλέν. Σ. καὶ κ. Ἀνδρ. Μ., Σωτ. Β., Κ. Α., Ἀγ. Ν., Θ. Κορ. Δημ. Ρ. Ἀθῆνας. Συνδρομαὶ ἡμῶν ἐλήφθησαν. Βιβλία ἀπεστάλησαν.—κ. διευθυντὴν «Νεμέας». Ἐνταῦθα. Συνδρομῆσας ἐλήφθη.—κ. Χαρ. Π. Γόλ. Πρέβεζαν. Ἐλήφθησαν δρ. 15. Ἐγράψαμεν. Φύλλα «Ἐκλεκτῶν» καὶ ἀγγελίαι ἀπεστάλησαν.—κ. Κωνστ. Π. Φιλιπποῦπολιον. Ἐλήφθησαν φρ. χ. 18. Ἀποδείξεις συνδρομῶν καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν.—κ. Α. Κ. Ζάκυνθον. Ἐλήφθη δελτάριόν σας. Δὲν εἶνε δὲ καὶ τόση βία! —κ. Π. Κ. Φιλιππῶν. Ἀπηγνῆσαμεν.—κ. Σπυρ. Π. Ληξουριον. Ἐλήφθη ἐπιταγὴ δρ. 50. Ἐγράψαμεν.—κ. Κωνστ. Ἀπ. Π. καὶ Κ. Κ. Ἀμαλιάδα. Ταχ. Ἐπιταγαὶ ἐλήφθησαν. Ἀποδείξεις «Ἐκλεκτῶν» καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν.—κυρία Πην. Δρ. Μεσολόγγιον. Βιβλία παρεδόθησαν.—κ. Α. Β. Κ. Βατσοῦμι. Ἀγγελίαι καὶ «Ἐκλεκτὰ» ἀπεστάλησαν.—κ. Χρ. Β. Σύρον. Ἀγγελία ἀπεστάλη.—κ. Στ. Β'. Ἐλήφθησαν φρ. 52 παρὰ κ. Κωνσταντινίδου. Ἐγράψαμεν.—κ. Εὐστ. Ρ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐνεγράψαν καὶ οἱ 13. Περιμένομεν.—κ. Α. Δ. Βασ. Ραίζ. Ἐλήφθη Συνηχὴ 110 φρ. χ. Ἐυχαριστοῦμεν. Ἐγράψαμεν. Βιβλία κτλ. ἀπεστάλησαν.—κ. Κ. Ζ. Ἰσματιλίαν. Κατάλογος βιβλίων ἐλήφθη. Ἐγράψαμεν.—κ. Α. Δ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐνεγράφη. Δῶρα θὰ ἀποσταλώσι.